

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10532

гр. София, 26.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разглежда дело номер **4156** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по искане на ответника Заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", чрез главен юрисконсулт П. Г. да бъде изменено Решение № 786/08.01.2025г. по адм. дело № 4156/2022г. по описа на Административен съд София - град в частта на съдебните разноски.

Твърди се, че поради липсата на фактическа и правна сложност в предмета на делото, съдът не е следвало да присъжда адвокатско възнаграждение в размер на 2050 лева; съдът следва да се съобрази с чл.8, ал.2, т. 7 от Наредба № 1/2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения. Моли се за изменение на постановеното решение като се намали размера на присъдения адвокатски хонорар.

Постъпил е отговор от първоинстанционния жалбоподател Ц. С. С., чрез адв. М. С., който оспорва искането, твърдението за отсъствие на фактическа и правна сложност на делото, както и счита, че съда правилно е присъдил разноски по делото, съобразявайки се с хипотезата на чл. 7, ал. 9 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери, на адвокатските възнаграждения при защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв. Така по силата на тази разпоредба за проведените 7 съдебни заседания се дължи възнаграждение в размер на 1250 лева ведно е минималното възнаграждение в размер на 800 лева или общо 2050 лева каквото възнаграждение е присъдено от съда.

Искането до съда е да остави без уважение молбата на зам. изпълнителния директор на ДФЗ за изменение на решението в частта за разноските като неправилна и необоснована.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства,

намира следното:

Молбата за изменение на решението в частта за разносните е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл.248, ал.2 ГПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебното решение е отменено Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1441/10.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено подпомагане по схемите и мерките за директни изплащания, базирани на площ за кампания 2020 г. на Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Държавен фонд „Земеделие“ е осъден да заплати на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], разноски в общ размер на 2 660.00 лв., от които 10.00 лв. за заплатена държавна такса, 600 лв. за депозит за вещо лице и 2 050.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

От представените доказателства по делото, а именно договор за правна помощ, платежно нареждане и фактура е видно, че уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 2 050.00 лв.

В случая присъденият адвокатски хонорар е съобразен с разпоредбата на чл. 7, ал.9 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери, на адвокатските възнаграждения, като при защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв. Па силата на цитираната норма съда съобрази, че са проведени 7 съдебни заседания, допусната и изготвена е по делото съдебно-техническа експертиза, проявена е процесуална активност от жалбоподателя за изясняване на спора.

В тази връзка настоящия съдебен състав счита, че разносните не са прекомерни, а адекватни на положения труд и се дължи възнаграждение в размер на 1250 лева ведно с минималното възнаграждение в размер на 800 лева, /съобразно разпоредбата на чл.8, ал.2,т.7 от Наредба № 1/2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения/ или общо 2050 лева каквото възнаграждение е присъдено от съда.

Съдът го е присъдил, не защото не е съобразил с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22 или с разпоредбата на чл.8, ал.2,т.7 от Наредба № 1/2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения а защото намира, че действителната правна и фактическа сложност на делото отговаря именно на този хонорар. Проведени са 7 съдебни заседания, отправяни са доказателствени искания и са представени доказателства от процесуалния представител на жалбоподателя и това съвсем не обосновава намаление на поисканата сума. Изготвената жалба съдържа множество подробно развити доводи от процесуално и материалноправно естество, част от които са възприети от съда за основателни. Процесуалният представител е имал активно процесуално поведение, поискана и допусната е съответна експертиза и допълнителна съдебно техническа-експертиза, участвал е в проведените открити съдебни заседания. Защитната му позиция е била срещу административен акт, въвеждащ в спора факти с усложнено материалноправно

значение, почиващи на специфично национално и наднационално законодателство и изискващи професионална квалификация и опит над стандартото приложение на квалифицираната адвокатска помощ.

С оглед изложеното, съдът намира възражението за неоснователно поради което и не следва да уважи молбата за изменение в частта с разноските по процесното решение.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без уважение искането на Заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", чрез главен юрисконсулт П. Г. да бъде изменено Решение № 786/08.01.2025г. по адм. дело № 4156/2022г. по описа на Административен съд София - град в частта му на съдебните разноски.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: